

jasmine. -१ A kind of ruby-like gem. -२ N. of a plant (मुर्दा). -Comp. -वासिनी an epithet of Durgā.

शिखरिणी १ An excellent woman. -२ A dish of curds and sugar with spices. -३ A line of hair extending across the navel. -४ A kind of vine. -५ N. of a plant (मुर्दा) -६ Arabian jasmine. -७ N. of a metre; see App. I.

शिखरित् a. (जी. f.) [शिखर अस्त्यस्य इनि] १ Crested, tufted. -२ Pointed, peaked; शिखरिदधना Me. 82. -m. १ A mountain; इतश्च शशार्थिनां शिखरिणां गणाः शेषे Bh. 2. 76; Me. 13; R. 9. 12, 17. -२ A hill-fort. -३ A tree. -४ The lapwing. -५ The plant अमरामरी.

शिखा [शी-खक् तस्य नैवम् इषो० ; Up. 5. 24] १ A lock of hair left on the crown of the head; Mu. 3. 30; Si. 4. 50; Māl. 10. 6. -२ A crest, top-knot. -३ Tuft, plume. -४ Top, summit, peak; Ki. 6. 17. -५ Sharp end, edge, point or end in general; S. 1. 4; Bv. 1. 2. -६ The end of a garment; तोयावास्याच्च वल्लभाशीखानिव्यं रेखांकितः; S. 1. 14. -७ A flame; प्रगामहत्या तिखेष्व वीपः Ku. 1. 28; R. 17. 34. -८ A ray of light; Ku. 2. 38. -९ A peacock's crest or comb. -१० A fibrous root. -११ A branch in general, especially one taking root. -१२ The head or chief of anything. -१३ The fever of love. -१४ The point of the foot. -Comp. -केहि॑ a kind of turnip. -तहुः a lamp-stand. -सामग्र् n. a garland worn on the top of the head. -धर a. pointed, crested. (-रः) १. a peacock. -२. a Jaina deified saint. °जी a peacock's feather. -धार; a peacock. -मार्जी; a crest-jewel. -मूळ १. a carrot. -२. a root having a tuft of leaves. -३. a turnip. -वरः the jack-fruit tree. -वृक्ष a. pointed, crested. (-रः) a peacock. -वृक्षः a lamp-stand. -वृक्षिः f. a kind of usurious interest daily increasing.

शिखालुः The crest of a peacock. शिखावत् a. १ Crested. -२ Flaming. -m. १ A lamp. -२ Fire. -३ The descending node.

शिखित् a. [शिखा अस्त्यस्य इनि] १ Pointed. -२ Crested, tufted. -३

Proud. -m. १ A peacock; उद्धार्लुः शिखोर निषेद्धति तर्गुर्द्धानवाले शिखी V. 2. 23, 4. 8; Pt. 1. 151; Si. 4. 50). -२ Fire; रिपुरेत् सखी संवासोय शिखोव हिमाविलः Git. 7; Pt. 4. 110; R. 19. 54; Si. 15. 7. -३ A cock. -४ An arrow. -५ A tree. -६ A lamp. -७ A bull. -८ A horse. -९ A mountain. -१० A Brāhmaṇa. -११ A religious mendicant. -१२ N. of Ketu. -१३ The number 'three'. -१४ The Chitraka tree. -Comp. -केहि॑, -मीवं blue vitriol. -धरः १. an epithet of Kārtikeya. -२. smoke. -पिछुङ्, -पुच्छः a peacock's tail. -त्रृपः an antelope. -वृक्षः a gourd. -माहनः an epithet of Kārtikeya. -शिखा १. a flame. -२. a peacock's crest.

शिषुः [शि-हक् युक्त] १ A pot-herb. -२ A kind of tree.

शिष् १ P. (शिष्यते) To go, move.

शिष् १ P. (शिष्यते) To smell.

शिघ्राणः १ Froth, foam. -२ Phlegm. -३ १ The mucus of the nose. -२ Rust of iron. -३ A glass-vessel.

शिघ्राणकः-कं The mucus of the nose. -कः Phlegm.

शिघ्रित् a. Smelled.

शिच् f. The string of a yoke (for carrying burdens).

शिज् १, २. A., १० U. (शिजते, शिके, शिजयते-ते, शिजित) १ To tinkle, jingle, rattle; Si. 10. 62. -२ To roar, sound, bellow.

शिजः Tinkle, jingle, tinkling or jingling sound; especially of ornaments such as anklets.

शिंजिका A chain worn round the loins.

शिजा १ Tinkle, jingle &c. -२ A bow-string.

शिंजित् p. p. Tinkling, jingling. -८ Tinkling, jingling (of anklets &c.); कूञ्जते राजहंसानां नेहं नुपुरशिंजिते V. 4. 14. -२ Clanking (of chains).

शिंजिनी १ A bow-string. -२ An anklet (worn round the feet).

शिद् १ P. (शटति) To slight, despise, disregard.

शित् p. p. [शो-क] १ Sharpened, whetted. -२ Thin, emaciated. -३ Wasted, declined. -४ Weak, feeble.

-Comp. -धमः a thorn. -धर a. sharp-edged. -धूकः १. barley. -२. wheat.

शितद्रुः f. The river Sutlej; see शतद्रु.

शिति a. [शि-किच्] १ White. -२ Black; शितिवारकात्मुमिततात्रनयनमहणी-कृतं कुण्डा Si. 15. 48. -ति: The birch-tree. -Comp. -केतुः १. an epithet of Siva; तस्यात्मा शितेत्कठस्य सैनापथ्य-मुपेत्य वः Ku. 2. 61. 6. 81. -२. a peacock; आनन्दितिकंठं ठनक्षीमिह इ-धति स्फुरतापुणेण वाला; Si. 4. 56. -३ a gallinule. -छदः, -पक्षः a goose. -रत्नं a sapphire. -वासस् m. an epithet of Balarāma; विंचयते शितिवा-सवस्तनुं Si. 1. 6. -सारकः a kind of ebony.

शिथिल a. [श्य-किलच् इषो० Up. 1. 53] १ Loose, loosened, slackened, relaxed. -२ Untied, unfastened; S. 2. 6. -२ Severed, fallen from the stalk; अक्षत्येषांते शिथिलं च्युतपित्र न-यमिक्षाकुमुखं S. 2. 8. -३ Languid, enfeebled, unnerved. -४ Weak, feeble; अशिथिलपरिभ्यं U. 1. 24, 27 'fast or close embrace'. -५ Flaccid, flabby. -६ Dissolved. -७ Decayed.

-८ Ineffective, futile, vain. -९ Inattentive, careless; Pt. 4. 116. -१० Loosely done, not strictly or rigidly performed. -११ Cast off, abandoned. -१२ १ Laxity, looseness. -२ Slowness. (शिथि लौकृ means 1. to loosen, unfasten, untie -२. to relax, slacken. -३. to weaken, impair, enfeeble. -४. to give up, abandon; R. 2. 41. शिथि लौभु १. to be slackened or relaxed. -२. t. fall off from; Mk. 1. 13).

शिथिलयति Den. P. १ To relax, slacken, loosen, Ratn. 1. 14. -२ To give up, abandon; शिथिलय भज्ञमाचं बाध्यमोक्षं Ve. 5. -३ To lessen, allow to cool down; न सा इतोगतमनुरागं शिथिलयति V. 2.

शिथिलयते Den. A. To become loose or flaccid; Bh. 3. 14.

शिथिलित् a. १ Loosed. -२ Relaxed, loosened. -३ Dissolved.

शिवि: N. of a warrior belonging to the side of the Yādavas. (शि-नैरेष m. N. of Sātyaki).

शिपि: A ray of light. -f. Skin, leather. -n. Water; शिव्याच्छयनयागेऽच शिपि वारि प्रचक्षते Vyāsa. -Comp.